

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Alexandra Krysla v právní věci **žalobce: T.T., zastoupený: Mgr. Martin Vovsíř, advokát, se sídlem Malá ul. 6, Plzeň, proti žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2010, čj. DSH/15881/10**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2010, čj. DSH/15881/10 (*dále jen napadené rozhodnutí*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nepomuk (*dále jen správní orgán I. stupně*) ze dne 15. 9. 2010, čj. DOP/1923/2009-Čas (*dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně*), jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění skupiny „B“. Dále žalobce navrhoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

2. Usnesením ze dne 18. 2. 2011, čj. 57A 5/2011-31, nebyl žalobě přiznán odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Na základě přípisu úřadu rady Mühldorf am Inn ze dne 15. 7. 2009 zahájil Městský úřad v Nepomuku z úřední povinnosti řízení o povolení obnovy řízení, které bylo původně ukončeno převzetím řidičského průkazu č. ..., vydaného tímtež správním úřadem žalobci dne 18. 7. 2007. Řízení bylo následně přes nesouhlas žalobce obnoveno, přičemž napadené rozhodnutí je v pořadí druhým rozhodnutím ve věci, když poprvé vrátil odvolací správní orgán věc správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

První žalobní bod

3. Ačkoli byla věc již jednou k odvolání žalobce vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, správní orgán I. stupně nerespektoval odvolacím orgánem mu uložené pokyny. Žalobce již v předchozím odvolání uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně musí k tomu, aby bylo platné, obsahovat tu část, že původní rozhodnutí o udělení řidičského oprávnění bylo zrušeno, a to s odkazem na § 102 odst. 9 správního řádu, jelikož žalobce samozřejmě stále disponuje příslušným řidičským oprávněním, které mu nebylo nijak odňato. Odvolací správní orgán se s tímto názorem žalobce původně ztotožnil a uložil správnímu orgánu I. stupně povinnost toto v písemném rozhodnutí uvést, přičemž správní orgán I. stupně tento závazný pokyn odvolacího orgánu nesplnil, jelikož jej neuvedl ve výroku rozhodnutí, ani v jeho odůvodnění, ale pouze v poučení o opravném prostředku. Tento postup správních orgánů zakládá nezákonnost celého rozhodnutí, jelikož taková skutečnost musí být uvedena v petitu rozhodnutí.

Druhý žalobní bod

4. Správní orgán I. stupně v obnoveném řízení poučil účastníka řízení o možnosti navržení důkazů, přičemž účastník řízení navrhl jako důkaz svoji účastnickou výpověď a svědeckou výpověď svědka, event. dalších svědků. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neobeslal navrženého svědka ani nepředvolal žalobce k provedení jeho účastnické výpovědi, nabyt žalobce jednoznačně dojmu, že správní orgány nemají zájem na konání jakéhokoli řízení, a že tedy výzva byla zjevně toliko projevem formalismu, a přestože účastník řízení řádně navrhl důkazy k prokázání svého tvrzení, jím navržené důkazy nebyly provedeny s lakonickým odkazem na to, že výpovědi svědků pro něj mají malou důkazní hodnotu, a to aniž by správní orgán I. stupně jakkoli s procesními návrhy účastníka řízení procesně naložil (např. je zamítl). Správní orgány neprovedly výsledky v podstatě jediných očitých svědků, jelikož uvedly, že těmto v podstatě nebudou věřit, ať již budou ve svých svědectvích povídat cokoli, protože jsou ve věci zainterесováni. Správní orgány tak jednoznačně naznačily, že o závěrech Policie ČR nemíní nijak polemizovat a zjevně žádný důkazní prostředek jim nestojí ve věci za provedení.

5. Zejména postupem správního orgánu I. stupně byl tedy účastník řízení flagrantním způsobem zkrácen na svých procesních právech, jelikož nedostal žádnou příležitost prokázat svá tvrzení, přestože v rámci obnoveného řízení platí stejné podmínky jako ve správním řízení v prvním stupni. Správní orgány odhlíží předně od té skutečnosti, že ten, kdo v řízení vypovídá jako svědek, může být sankcionován v případě nepravdivé výpovědi, když v tomto smyslu je samozřejmě také poučen, a jakási „zainterесovanost“ osob může způsobovat pouze

nižší obecnou věrohodnost např. shodně u výpovědí rodinných příslušníků apod., ale nikoli apriori nepravdivost, tak jak to naznačuje správní orgán I. stupně. V této souvislosti je nutné poukázat, že je nezákonné presumovat výsledky výpovědí očitých svědků dopředu a z nejasných důvodů je navíc ani neprovést, aniž by o důkazních návrzích správní orgán procesně rozhodl.

II. Vyjádření žalovaného

K prvnímu žalobnímu bodu

6. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně je jasně uvedeno, že se vydáním tohoto rozhodnutí ruší rozhodnutí čj. 45101/2007-103 ze dne 3. 9. 2007. V § 102 odst. 9 správního řádu se mimo jiné uvádí, že *novým rozhodnutím vydaným podle § 100 nebo 101 písm. a) se původní rozhodnutí ruší; o tomto následku budou účastníci poučeni v písemném vyhotovení rozhodnutí.* Dle žalovaného byl žalobce o předmětné věci prokazatelně poučen. Správní orgán si tak v duchu § 102 odst. 9 správního řádu svoji povinnost splnil.

K druhému žalobnímu bodu

7. Žalobce v době podání žádosti o udělení řidičského oprávnění doložil podle § 92 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), (*dále jen zákon o silničním provozu*) kopii potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky s adresou ..., vydaného Policií ČR dne 23. 5. 2007 a správní orgán dospěl k závěru, že splňuje podmínky věku, zdravotní a odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel podle § 82 odst. 1 písm. a), b), c) zákona o silničním provozu. Na základě prověrky provedené Policií ČR, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátem cizinecké policie Plzeň, však podmínka pobytu na území České republiky nebyla splněna, neboť se žadatel na uvedené adrese nezdržoval. Z přípisu Úřadu zemského rady Mühlendorf am Inn bylo zjištěno, že žalobce měl v době udělení řidičského oprávnění bydliště ve smyslu článku 9 směrnice Rady č. 91/439/DHS ve Spolkové republice Německo. Z uvedených zjištění vyplynulo, že tak nebyla splněna podmínka uvedená v § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Nesplnění této podmínky vyplynulo i z předchozího šetření policií, kdy byly vyslechnuty osoby z místa bydliště, které osoby cizí státní příslušnosti v místě údajného přechodného pobytu nepotvrdily, včetně toho, že nájemce (prodavač) na adrese tohoto přechodného pobytu uvedl, že kromě něho zde nikdo jiný nepracuje ani není ubytován. Tento objekt není přizpůsoben k ubytování osob a je delší dobu v rekonstrukci. Žalovaný se v rámci kontrolní činnosti přesvědčil při prohlídce objektu dne 30.10.2007 o jeho nefunkčnosti. Žalobce při tom v podané žádosti od počátku uvádí tuto adresu přechodného pobytu. Dle žalovaného tak lze podmínku přechodného pobytu žalobce na území České republiky považovat za nedoloženou a stanovisko policie je možno považovat za průkazné a doložené dostatečně kompetentním státním orgánem.

8. Správní orgán I. stupně dal žalobci v rámci správního řízení možnost uplatnit potřebné důkazy, které by uvedené podklady o nesplnění podmínky přechodného pobytu vyvrátily, na což žalobce namítal, aby mu byla dána možnost tyto důkazy uplatnit svědeckými výpověďmi sebe či jinými osobami, tedy k doložení hodnověrným způsobem, že zjištění učiněná policií,

jež byla důvodem pro obnovu řízení, se mají jinak. V případě své výpovědi, tak mohl žalobce učinit bez uvědomění správního orgánu. Byl zastupován advokátem a z právní pomoci jím poskytované vyplývá, že měl možnost uplatnit svá procesní práva v nově projednávaném řízení, k čemuž nedošlo. Žalobce měl možnost podat své vyjádření písemně, dostavit se osobně ke správnímu orgánu I. stupně, předložit v listinné podobě výpovědi jím navrhovaných svědků a nic takového neučinil, přesto že šlo o řízení o žádosti a je povinností žadatele doložit splnění zákonných podmínek pro vyhovění žádosti. Žalobce neučinil ničeho, čím by doložil, že se na území České republiky prokazatelně 185 dnů a více zdržoval na adrese v Nepomuku, že tato byla jeho obvyklým pobytem, že měl k tomuto místu osobní nebo profesní vazby v duchu příslušné směrnice EU. Žalobce má k prokázání uvedeného přechodného pobytu jen k žádosti předložené potvrzení policie, ohledně něhož žalovaný odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 6. 2009, čj. 30Ca 70/2008-61 a uvedl, že pouhý průkaz o přechodném pobytu na území České republiky je naprosto nedostačující a neprokazující jeho existenci.

III. Replika

K prvnímu žalobnímu bodu

9. Důležitá námitka žalobce směřuje proti formální stránce rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které stěžejní skutečnosti neobsahuje ve výroku. Tato námitka je právně možná, protože podle konstantní judikatury platí, pokud odvolací správní orgán odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí, tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů z hlediska soudního přezkumu jeden celek, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, čj. 5Afs 16/2003-56 (rozsudky Nejvyššího správního soudu zde citované jsou dostupné na www.nssoud.cz – poznámka soudu). Rozhodnutí správního orgánu I. stupně má vypadat tak, že musí zrušit formálně platné předchozí rozhodnutí. Z logiky věci je zřejmé, že toto může správní orgán učinit jen ve výroku rozhodnutí a nikoli např. v odůvodnění, v poznámce pod čarou, či kdekoli jinde, protože nelze výrokovou část rozhodnutí přenášet na místa, která k tomu určená nejsou. Rozhodnutí pak nutně nemůže být formálně správné.

K druhému žalobnímu bodu

10. Dle žalobce se správní orgán musí chovat k účastníkovi řízení (žalobci) shodným způsobem, ať je zastoupený zmocněncem (advokátem) či nikoli. Zmocněnec ve správním řízení disponuje totožnými právy jako žalobce a správní orgány musejí poučovat zmocněnce stejným způsobem jako účastníka. Pokud žalovaný uvádí, že se o nefunkčnosti objektu pro ubytování osob sám přesvědčil 30. 10. 2007, pak se toto tvrzení poprvé objevuje až ve vyjádření k žalobě a není nikterak podloženo důkazním řízením provedeným v rámci správního řízení. Měl-li se žalobce zjednodušeně řečeno „více snažit“, aby prokázal svoje tvrzení v řízení o žádosti, pak si žalobce nedokáže představit důkaz, který by správní orgány připustily, když si naprosto evidentně udělaly názor již mnohem dříve. Žalobce navrhl výsledky několika osob, které měly bydlet na totožném místě jako on, ale správní orgán tyto neprovedl nikoli kvůli tomu, že by se cítil být v řízení o žádosti žalobce „nestřídmě úkolován“, ale protože žádné důkazy provádět nehodlal.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

Z čeho soud vycházel

11. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s.*).

12. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

13. Žaloba není důvodná.

Skutkový základ

14. Žalobce podal 18. 7. 2007 ke správnímu orgánu I. stupně žádost o udělení řidičského oprávnění skupiny „B“. Žádost doložil dokladem o totožnosti (občanským průkazem Spolkové republiky Německo č. 4846214483), posudkem prokazujícím zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel (ze dne 24. 5. 2007, vydaným MUDr. Janou Ludvíkovou, praktickou lékařkou v Plzni), záznamem o zkouškách z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel skupiny „B“, (z 18. 7. 2007, ev.č. 45101/2007-103 učiněným Městským úřadem v Nepomuku), kopiemi potvrzení o přechodném pobytu na území České republiky vydanými Policií ČR (dne 4. 10. 2006 pod č. VA 007110 na adrese... a dne 23. 5. 2007 pod č. VA 03118 na adrese... a svojí fotografií. Řízení bylo ukončeno rozhodnutím ze dne 3. 9. 2007, čj. 45101/2007-103, na jehož základě žalobce dne 3. 9. 2007 převzal řidičský průkaz skupiny „B“, č. EC 781601.

15. Správnímu orgánu I. stupně byla prostřednictvím Ministerstva dopravy a žalovaného postoupena žádost Úřadu zemského rady Mühldorf am Inn, Spolková republika Německo (*dále jen SRN*), o prověření udělení řidičského oprávnění občanu SRN (uvedeno jméno a příjmení žalobce a řidičský průkaz č. EC 781601), neboť v době udělení řidičského oprávnění na území České republiky měl obvyklé bydliště ve smyslu Směrnice Rady č. 91/439/EHS, o řidičských průkazech, v SRN na adrese...

16. Dále byla správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím Ministerstva dopravy a žalovaného postoupena žádost Spolkového úřadu pro motorová vozidla a řidiče (Kraftfahrt-Bundesamt) ve Flensburgu o prověření udělení řidičského oprávnění žalobci na území České republiky (uvedeno jméno a příjmení žalobce a řidičský průkaz č...).

17. Žalovaný provedl 30. 10. 2007 u správního orgánu I. stupně kontrolu výkonu přenesené působnosti, krom jiného podle zákona o silničním provozu. V rámci této kontroly uskutečnil prohlídku objektu na adrese..., kde zjistil, že objekt není přizpůsoben k ubytování osob, část je delší dobu v rekonstrukci a část je pronajata za účelem prodeje zboží. Nájemce

(prodavač) uvedl, že kromě něho není nikdo jiný v objektu ubytován ani nepracuje. Žádný z německých státních příslušníků tedy v objektu nemůže mít (skutečný) přechodný pobyt, natožpak v trvání alespoň 185 dnů.

18. Policie ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorát cizinecké policie Plzeň, žalovanému přípisem z 21. 9. 2008 sdělila, že bylo šetřením na adrese... dne 1. 9. 2008 zjištěno, že se zde nachází nově zrekonstruovaná dvoupatrová budova. Majitel F.K., bytem..., uvedl, že v době od 15. 4. 2007 do 15. 12. 2007 poskytl objekt na základě smlouvy k užívání K.D., bytem... Uvedl, že mu není známo, že by na uvedené adrese byli někdy ubytováni němečtí státní příslušníci ani si jich nikdy při návštěvách svého objektu nevšiml. Místní obyvatelé L.K. a K.N. shodně uvedli, že na této adrese nikdy neviděli cizince, kteří by zde bydleli. V přízemí se nachází Seconhand nebo sídla firem a v prvním patře jsou dva byty o dvou pokojích. Dne 21. 9. 2008 bylo provedeno šetření na adrese... kde bylo jednáno s K.D., který uvedl, že v době pronájmu objektu poskytoval na adrese ... ubytování cizincům německé státní příslušnosti, kteří zde bydleli vždy maximálně tři až čtyři dny, domovní knihu nevedl.

19. Policie ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorát cizinecké policie Plzeň, správnímu orgánu I. stupně přípisem z 30. 10. 2009 sdělila, že cizinec (žalobce) nemá v evidenci Policie České republiky povolen žádný druh pobytu na území České republiky. Jeho poslední realizovaný pobyt byl ukončen 10. 7. 2008 a poslední známá adresa byla v době od 23. 5. 2007 do 31. 12. 2007 na adrese.... Zda se v současné době zdržuje na území České republiky a na jaké adrese, není známo.

20. Správní orgán I. stupně na základě uvedeného zahájil 15. 12. 2009 řízení o obnově řízení o udělení řidičského oprávnění a vydání řidičského průkazu žalobci. Zástupce žalobce se 15. 2. 2010 nahlédnutím do spisu seznámil s podklady pro rozhodnutí o obnově řízení a ve stanovisku z 1. 3. 2010 se k těmto vyjádřil. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze 4. 3. 2010, čj. DOP/1923/2009-Čst, nařídil obnovu řízení. Odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 5. 2010, čj. DSH/6621/10 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně o nařízení obnovy řízení potvrdil. Rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dnem 17. 5. 2010.

21. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 26. 5. 2010, čj. DOP/1923/2009-Čst, žádosti o udělení řidičského oprávnění skupiny „B“ nevyhověl. K odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 7. 2010, čj. DSH/9782/10, zrušeno a věc vrácena k novému projednání s tím, že bude žalobce uvědomen o tom, že je jeho žádost v rámci obnoveného řízení znovu projednávána a on má možnost uplatnit v řízení svá procesní práva, aby měl možnost doložit, že splnil veškeré zákonem stanovené podmínky k tomu, aby mu řidičské oprávnění bylo uděleno, resp. aby hodnověrným způsobem doložil, že zjištění učiněná policií, jež byla důvodem pro obnovu řízení, se mají jinak. Žalovaný dále souhlasil s žalobcem, že měl správní orgán I. stupně v písemném vyhotovení rozhodnutí uvést, že původní rozhodnutí (kterým bylo uděleno řidičské oprávnění) se ruší, s to s odkazem na § 102 odst. 9 správního řádu. V novém rozhodnutí správní orgán I. stupně toto uvede.

22. Žalobce byl prostřednictvím svého zástupce správním orgánem I. stupně výzvou z 16. 8. 2010 vyzván, aby ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy doložil, že splnil podmínku udělení

řidičského oprávnění uvedenou v § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, která vychází z článku 7 písm. b) Směrnice Rady č. 91/439/EHS, resp. že zjištění učiněná Policií ČR se mají jinak.

23. Zástupce žalobce v odpovědi na výzvu z 3. 9. 2010 navrhoval svoji účastnickou výpověď a výslech dalších obyvatel předmětného domu, např. D. W. Pro úsporu nákladů, nechť správní orgán vyslechne účastníka řízení a svědka cestou dožádaného správního orgánu v SRN. Z vlastní povinnosti nechť správní orgán vyslechne i další německé obyvatele bydlící na adrese..., jejichž jména nejsou účastníkovi řízení známa. Žalobce měl v této souvislosti za to, že jeho povolení k pobytu bylo platné, jelikož dosud nebyl kompetentním správním orgánem vysloven opak. Šetření Policie ČR žalobce nepovažoval za důkaz o tom, že on či ostatní cizinci nebydleli na předmětné adrese.

24. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 15. 9. 2010, čj. DOP/1923/2009-Čst, žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění skupiny „B“ nevyhověl. Své rozhodnutí zdůvodnil tím, že z prověrek provedených Policií ČR (viz odst. 18 a 19) a ze sdělení Úřadu zemského rady Mühldorf am Inn (viz odst. 15) vyplývá, že nebyla splněna podmínka uvedená v § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, proto nebylo možné s odkazem na § 92 odst. 7 zákona o silničním provozu udělit žalobci řidičské oprávnění. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně zopakoval dosavadní průběh řízení a vyjádřil se k důkazním návrhům žalobce. Uvedl, že pro správní orgán navrhovaná výpověď žalobce „a dalších osob, které byly přihlášeny k pobytu na adrese..., mají malou důkazní hodnotu, neboť tyto osoby spojují shodné zájmy.“ S odkazem na rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2010, čj. DSH/9782/10, uvedl, „že je na účastníku řízení, aby na podporu svých tvrzení předložil nové důkazy o tom, že splnil všechny podmínky pro udělení řidičského oprávnění, nikoli na odpovědnosti příslušného správního orgánu. Správní orgán vychází z výsledků šetření provedených Policií České republiky a nemá důvod dále zkoumat či zpochybňovat výsledky šetření provedených příslušným policejním orgánem. Správní orgán rovněž vychází z protokolu o kontrole výkonu přenesené působnosti ... konané dne 30. 10. 2007, kde se výslovně uvádí ... (viz odst. 17). Ani výsledky této kontroly nemá správní orgán důvod zpochybňovat a dále zkoumat. Správní orgán dále vycházel ze sdělení Úřadu zemského rady Mühldorf am Inn a nemá důvod zkoumat či zpochybňovat sdělení příslušného orgánu v SRN.“ V poučení rozhodnutí správního orgánu I. stupně je krom jiného v posledním odstavci uvedeno „Vydáním tohoto rozhodnutí se ruší rozhodnutí čj. 45101/2007-103 ze dne 3. 9. 2007, které nabylo právní moci dne 3. 9. 2007 a kterým bylo uděleno řidičské oprávnění sk: „B“ (§ 102 odst. 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).“

25. Žalovaný touto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 1. 12. 2010, čj. DSH/15881/10, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V odůvodnění rozhodnutí zopakoval výše uvedený průběh správních řízení a vyjádřil se k odvolacím námitkám žalobce.

První žalobní bod

26. Správním orgánem I. stupně byla podle § 100 odst. 3 správního řádu z moci úřední nařízena podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu obnova řízení o udělení řidičského

oprávnění a vydání řidičského průkazu žalobci na území České republiky, neboť se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Rozhodnutí o obnově řízení nabylo právní moci dnem 17. 5. 2010.

27. Podle § 102 odst. 9 věta první správního řádu *novým rozhodnutím vydaným podle § 100 nebo § 101 písm. a) se původní rozhodnutí ruší; o tomto následku budou účastníci poučeni v písemném vyhotovení rozhodnutí; ustanovení § 99 platí obdobně.*

28. Na základě ust. § 102 odst. 9 správního řádu bylo novým rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 15. 9. 2010, čj. DOP/1923/2009-Čst, vydaným podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušeno původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3. 9. 2007, čj. 45101/2007-103, které nabylo právní moci dne 3. 9. 2007. Podle citovaného ustanovení *„o tomto následku budou účastníci poučeni v písemném vyhotovení rozhodnutí;“*. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 102 odst. 9 správního řádu, když v poučení rozhodnutí ze dne 15. 9. 2010, čj. DOP/1923/2009-Čst, uvedl: *„Vydáním tohoto rozhodnutí se ruší rozhodnutí čj. 45101/2007-103 ze dne 3.9.2007, které nabylo právní moci dne 3.9.2007 a kterým bylo uděleno řidičské oprávnění sk: „B“ (§ 102 odst. 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).“*

29. První žalobní bod není důvodný.

Druhý žalobní bod

30. Nejprve je nutno zdůraznit, že je soudem v této právní věci přezkoumáváno rozhodnutí správního orgánu vydané v pravomocně obnoveném řízení. Právní moc rozhodnutí o obnově řízení, v němž bylo žalobci vydáno řidičské oprávnění, nastala dnem 17. 5. 2010. V řízení, v němž bylo vydáno nyní soudem přezkoumávané rozhodnutí, bylo rozhodováno znovu o žádosti žalobce, státního občana Spolkové republiky Německo, o udělení řidičského oprávnění na území České republiky.

31. Udělení řidičského oprávnění je upraveno v § 92 zákona o silničním provozu. *Řidičské oprávnění udělí žadateli o řidičské oprávnění příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností (odst. 1). Řidičské oprávnění se uděluje na základě žádosti o řidičské oprávnění, která musí mít písemnou formu (odst. 2). V žádosti o řidičské oprávnění musí být uvedeno a) jméno a příjmení žadatele o řidičské oprávnění, b) adresa trvalého nebo přechodného pobytu žadatele o řidičské oprávnění na území České republiky, c) datum a místo narození a rodné číslo žadatele o řidičské oprávnění, d) skupina nebo podskupina řidičského oprávnění, o jejíž udělení je žádáno (odst. 3). K žádosti musí být přiložen a) platný doklad totožnosti žadatele, b) posudek o zdravotní způsobilosti, c) doklad o odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel zařazených do příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění, d) doklad o splnění dalších podmínek podle § 91, e) jedna fotografie (odst. 4). Po podání žádosti příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně ověří podle dokladu totožnosti údaje podle odstavce 3 písm. a) až c) a doklad totožnosti vrátí žadateli (odst. 5). Splňuje-li žadatel o řidičské oprávnění všechny podmínky podle § 82 odst. 1, má právní nárok na udělení řidičského oprávnění (odst. 7).*

32. Podmínky udělení a držení řidičského oprávnění jsou upraveny v § 82 zákona o silničním provozu. Podle odst. 1 tohoto ustanovení *řidičské oprávnění lze udělit pouze osobě, která a) dosáhla věku stanoveného tímto zákonem, b) je zdravotně způsobilá k řízení motorových vozidel, c) je odborně způsobilá k řízení motorových vozidel, d) má na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt, e) splnila další podmínky stanovené tímto zákonem, f) není ve výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.*

33. Zákonem č. 411/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) byl s účinností od 1.7.2006 změněn zákon o silničním provozu. V důvodové zprávě k zákonu č. 411/2005 Sb. je pod bodem IV. uvedeno, že je navrhovaná novela zákona o provozu na pozemních komunikacích v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a v souladu s uvedenými směnicemi Evropské unie, jmenována je na prvním místě Směrnice Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech (dále jen Směrnice). Podle čl. 7 bod 1. Směrnice *řidičské průkazy mohou být vydány pouze žadatelům ... b) kteří mají obvyklé bydliště na území členského státu, který řidičský průkaz vydal, nebo kteří mohou doložit, že už tam alespoň šest měsíců studují.* Podle č. 9 Směrnice *pro účely této směrnice se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí.*

34. Do zákona o silničním provozu byly implementovány i uvedené články Směrnice, a to do § 2 písm. h) zákona o silničním provozu, podle něhož *příslušný krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností je krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je příslušný podle místa trvalého pobytu žadatele o řidičské oprávnění, žadatele o vrácení řidičského oprávnění, držitele řidičského oprávnění nebo držitele řidičského průkazu, nebo jde-li o osobu, která nemá trvalý pobyt na území České republiky nebo přechodný pobyt na území České republiky, který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (dále jen "přechodný pobyt"), u kterého žadatel o řidičské oprávnění, žadatel o vrácení řidičského oprávnění, držitel řidičského oprávnění nebo držitel řidičského průkazu složil zkoušku z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu.*

35. Podmínky pro udělení řidičského oprávnění jsou vymezeny v § 82 zákona o silničním provozu, kde je v odst. 1 pod písm. d) stanovena podmínka, přechodného pobytu žadatele. Co se rozumí přechodným pobytem je pak vysvětleno v § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, je jím pobyt na území České republiky, *který trvá alespoň 185 dnů.* Žalobce v obnoveném správním řízení tvrdil, že měl v době udělení řidičského oprávnění a vydání řidičského průkazu v České republice na jejím území přechodný pobyt, tzn. pobyt, který trval alespoň 185 dnů, a to na adrese... Bylo tedy správné, když správní orgány obou stupňů v souvislosti se splněním podmínek pro udělení řidičského oprávnění žalobci posuzovaly

podmínky stanovené v § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu a vzhledem k důvodům obnovy řízení splnění podmínky přechodného pobytu na území České republiky stanovené v § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

36. Procesním předpisem, podle něhož byly oba správní orgány povinny ve správním řízení postupovat, byl zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen správní řád*). Podle § 3 správního řádu: *Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*

37. Podle § 50 správního řádu: *Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé (odst. 1). Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost (odst. 2). Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena (odst. 3). Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (odst. 4).*

38. Podle § 51 správního řádu: *K provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek (odst. 1). O provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování (odst. 2). Je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne (odst. 3).*

39. Podle § 52 správního řádu: *Účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*

40. Podle § 36 odst. 3 správního řádu: *Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*

41. Žalobce byl správním orgánem I. stupně v obnoveném správním řízení ve smyslu § 36 odst. 3 a § 52 správního řádu vyzván, aby doložil, že splnil podmínku udělení řídičského oprávnění uvedenou v § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu (viz odst. 22).

Žalobce navrhoval provedení své výpovědi účastníka řízení a provedení svědeckých výpovědí, kdy označil jednoho konkrétního svědka a dále obecně navrhoval výslech dalších německých obyvatel předmětného domu, a to výslechem provedeným dožádaným správním orgánem v SRN (viz odst. 23).

42. Správní orgán I. stupně měl v obnoveném řízení o žádosti žalobce ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu k dispozici podklady pro vydání rozhodnutí poskytnuté mu správními orgány ze SRN (viz odst. 15 a 16), Policií České republiky (viz odst. 18 a 19) a získané z vlastní úřední činnosti (viz odst. 17), které byly dostatečnými podklady k tomu, aby ve smyslu § 50 odst. 3 správního řádu splnil povinnost zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, v daném případě spočívajícího v tom, aby na území České republiky získal řidičské oprávnění a řidičský průkaz jen ten uchazeč, který splňuje podmínky stanovené zákonem o silničním provozu a Směrnicí EU o řidičských průkazech. Žalobci však byla správně dána stanoveným procesním postupem možnost zvrátit zjištění učiněná správním orgánem I. stupně. Pokud však žalobce navrhoval výslech svůj a jím označeného svědka a nepředložil žádné jiné důkazy, které by jednoznačně vyvracely zjištění správního orgánu I. stupně (např. jakékoli listinné důkazy, které by prokazovaly jeho pobyt na uvedené adrese v dané době), pak bylo správné, postupoval-li správní orgán I. stupně ve smyslu § 51 odst. 3 správního řádu, neboť z jím shromážděných podkladů lze dovodit, že byla v souladu s § 3 správního řádu zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, tedy, že žalobce v době udělení řidičského oprávnění a vydání řidičského průkazu na území České republiky neměl přechodný pobyt, který by trval alespoň 185 dnů, konkrétně na adrese Nepomuk, Zelenohorská 76. Bylo tedy správné, že neprováděl další dokazování a učinil závěr, že žalobce nesplnil podmínku pro udělení řidičského oprávnění stanovenou v § 82 odst. 1 písm. d) vycházející z § 2 písm. h) zákona o silničním provozu, a žádost zamítl. Správný byl rovněž závěr žalovaného, který odvolání žalobce podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

43. Není proto správné tvrzení žalobce, že byl zkrácen na svých procesních právech, když nedostal příležitost prokázat svá tvrzení (viz odst. 41). K námitce, že měly být provedeny žalobcem navrhované důkazy, když „*zainteresovanost*“ *osob může způsobovat pouze nižší obecnou věrohodnost ..., ale nikoli apriori nepravdivost,*“ soud opakuje, že v daném případě, kdy žalobce, krom návrhu uvedených výslechů, nepředložil, resp. nenavrl, provedení důkazů nezvratně prokazující splnění podmínky § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu nebo důkazů nepřímých, které by ve svém souhrnu toto prokazovaly, byl na místě postup správního orgánu I. stupně podle § 51 odst. 3 správního řádu, když byl shromážděnými podklady ve smyslu § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti. V daném případě se nejednalo o presumování výsledku výpovědi účastníka řízení a svědka (když žádné další svědky žalobce konkrétně neoznačil a správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že se na adrese... žádní státní občané SRN se v uvedené době alespoň 185 dnů nezdržovali). Za této situace také nebylo nutné o důkazních návrzích žalobce jakkoli procesně rozhodovat, když v odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně i žalovaný tyto návrhy zopakovali a zdůvodnili, proč je neprovedli.

44. Pokud oba správní orgány svá zdůvodnění, proč neprovedly žalobcem navrhované důkazy, neopřely o konkrétní ustanovení správního řádu, lze to považovat za porušení § 68

odst. 3 správního řádu, podle něhož *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*, které však nemohlo mít a nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně a napadeného rozhodnutí, protože oba správní orgány fakticky podle soudem citovaných ustanovení správního řádu postupovaly.

45. Druhý žalobní bod není důvodný.

Závěr

46. Soud dospěl k závěru, že v mezích žalobních bodů nebyl žalobce zkrácen na svých právech ani rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení

47. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 31. října 2012

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová